

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 312
din 20.04.2016

Dosar nr: 662/2015

Petiția nr: 7138/09.11.2015

Petent:.....

Reclamați: Compania Națională de Drumuri Naționale din România.....

Obiect: suspendarea contractului individual de muncă în perioada 31.07.2015-15.10.2015, sancționarea cu avertisment scris pentru afirmații făcute la adresa angajatorului în cadrul unei emisiuni

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.1.1.

I. 2. Numele, sediul și domiciliul procedural al reclamanților

1.2.1. Compania Națională de Drumuri Naționale din România, B-dul Dinicu Golescu nr. 38, sector 1, București;

.....
II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul consideră nelegală, abuzivă și discriminatorie suspendarea contractului individual de muncă în perioada 31.07.2015-15.10.2015, sancționarea cu avertisment scris pentru afirmații făcute la adresa angajatorului în cadrul unei emisiuni.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 10.12.2015 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.). Prin citație s-a invocat din oficiu

excepția de necompetență materială privind presupusele fapte de abuz și presupusele sancțiuni și prevederi normative ilegale.

3.3. La audierea din 10.12.2015 s-au prezentat reclamații nr. 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9.

3.4. Petentul a primit punctele de vedere depuse la dosar cu ocazia audierii personal la data de 14.12.2015.

3.5. Părțile au fost recitate pentru data de 16.02.2016.

3.6. La audierea din 10.12.2015 s-au prezentat reclamații nr. 2, 3, 4, 5, 6, 9.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petiția înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 7138/09.11.2015** arată că petentului, angajat al primei reclamate, i s-a suspendat contractul individual de muncă în perioada 31.07.2015-15.10.2015 și a primit sancțiunea de avertisment scris. Consideră că aceste fapte au fost nelegale, discriminatorii și abuzive. Arată că sancțiunile au fost date pentru prezentarea unor nereguli la angajator în cadrul unei emisiuni televizate. Consideră că i s-a încălcat dreptul la libera exprimare.

A depus la dosar înscrisuri.

4.1.2. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 8026/18.12.2015** petentul a solicitat o nouă audiere. Solicită respingerea excepțiilor.

A depus la dosar înscrisuri.

4.1.3. Petentul a depus la dosar înscrisuri prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu nr. 336/15.02.2016.

4.2. Susținerile reclamațiilor

4.2.1. Cu ocazia audierii reclamației au invocat excepția de tardivitate pentru faptele anterioare datei de 09.11.2014 și excepția obiectului vădit nefondat al petiției.

4.2.2. Prin adresa depusă la dosar cu ocazia audierii al patrulea reclamat arată următoarele aspecte relevante:

- invocă excepția de necompetență materială privind constatarea unor abuzuri și ilegalități;

- contractul individual de muncă s-a suspendat pentru durata cercetării disciplinare prealabile, conform prevederilor **Codului muncii**;

- invocă excepția de tardivitate privind fișa postului și decizia de a interzice personalului angajat să își exprime opinii față de activitatea angajatorului;

- sancțiunea disciplinară a fost aplicată conform prevederilor interne, cu respectarea **Codului muncii**;

4.2.3. A noua reclamată a depus la dosar un punct de vedere cu ocazia audierii cu un conținut similar.

4.2.3. A cincea reclamată, cu ocazia audierii, a depus la dosar un punct de vedere cu un conținut similar.

A depus la dosar înscrisuri.

4.2.4. Și al șaptelea reclamat a depus la dosar, cu ocazia audierii, un punct de vedere cu un conținut similar.

4.2.5. Prima reclamată, prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu **nr. 8114/24.12.2015** a depus la dosar punct de vedere, similar cu cele anterioare. Arată totodată că petentul nu a invocat nici un criteriu, astfel fapta nu reprezintă discriminare. Nu conținutul afirmațiilor a fost sancționat, ci modul în care aceste afirmații au fost făcute. A depus la dosar înscrisuri.

4.2.6. După a doua citare reclamații au menținut cele arătate anterior.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată următoarele:

- conform fișei postului și reglementărilor interne, angajații primei reclamate nu pot oferi informații presei privind activitatea angajatorului decât cu acordul expres al directorului;
- conform **Deciziei nr. 964/15.10.2015** petentului i s-a suspendat contractul individual de muncă;
- conform **Deciziei nr. 977/21.10.2015** petentul a primit sancțiunea de avertisment scris pentru participarea la o emisiune de televiziune în cadrul căruia a formulat opinii în legătură cu activitatea angajatorului, fără permisul lui.

5.2. Colegiul director admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu privind unele presupuse fapte de abuz, ceea ce intră în sfera de competență a organelor de cercetare penală.

5.3. În mod similar Colegiul director admite excepția de necompetență materială privind caracterul legal sau ilegal al unor sancțiuni disciplinare sau reglementări ce țin de prevederile **Codului muncii**, întrucât în acest domeniu se pot pronunța doar instanțele de judecată.

5.4. În consecință Colegiul director se va pronunța dacă faptele constatate reprezintă sau nu discriminare, admitând — până la pronunțarea contrară, definitivă a instanțelor judecătorești — legalitatea prevederilor din fișa postului care interzic angajaților, cum este și petentul, să acorde reprezentanților mass-media interviuri, informații în legătură cu angajatorul, fără a avea mandat în acest sens de la director.

5.5. Colegiul director respinge excepția de tardivitate privind fișa postului și reglementările interne care interzic angajaților primei reclamate să ofere informații presei privind activitatea angajatorului fără acordul expres al directorului, întrucât aceste reglementări au produs efecte continue asupra petentului, inclusiv la momentul formulării petiției.

5.6. Colegiul director unește excepția obiectului vădit nefondat cu fondul cauzei, întrucât soluționarea excepției pune în discuție analiza pe fond a cauzei.

5.7. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

5.8. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

5.9. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: „*exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile*”).

5.10. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.7. Colegiul director constată că prevederile interne care interzic angajaților primei reclamate să ofere informații presei privind activitatea angajatorului fără acordul expres al directorului nu sunt discriminatorii, întrucât vizează toți angajații, nu doar anumite categorii de angajați (nu există diferențiere). Prin urmare aceste măsuri nu reprezintă fapte de discriminare.

5.8. Suspendarea contractului individual de muncă nu s-a datorat unui anume criteriu, ci a intervenit ca efect al declanșării cercetării disciplinare prealabile, prin urmare fapta nu reprezintă discriminare.

5.9. Sancționarea cu avertisment scris a petentului pentru participarea la o emisiune de televiziune nu reprezintă discriminare, întrucât această sancțiune nu a avut la bază un anume criteriu, ci s-a datorat reglementărilor interne care interzic informarea presei privind activitatea angajatorului, fără permisul directorului.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu privind unele presupuse fapte de abuz, conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor**;

2. Admite excepția de necompetență materială privind caracterul legal sau ilegal al unor sancțiuni disciplinare sau reglementări ce țin de prevederile **Codului muncii**, conform art. 28-32 din **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor**;

3. Respinge excepția de tardivitate privind fișa postului și reglementările interne care interzic angajaților primei reclamate să ofere informații presei privind activitatea angajatorului fără acordul expres al directorului, conform art. 20 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000** și art. 21-27 din **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor**;

4. Unește excepția obiectului vădit nefondat cu fondul cauzei, conform art. 33-37 din **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor**;

5. Prevederile interne care interzic angajaților primei reclamate să ofere informații presei privind activitatea angajatorului fără acordul expres al directorului nu sunt discriminatorii conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**;

6. Suspendarea contractului individual de muncă al petentului nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**;

7. Sancționarea cu avertisment scris a petentului pentru participarea la o emisiune de televiziune nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**;

8. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 20.04.2016

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: Haller István

Verificat SCSRP